București, 29 Iunie 1945

Dragă Tanți,

Acum îmi pare rău că ți-am scris ieri că nu aștept răspuns de la tine. Îmi pare rău căci am spus un neadevăr. Dacă nu aș-tept răspuns ce-am căutat trei zile în șir la ghișeul poștal ca să mă interesez de re-comandatele primite? Și de ce am tresărit de emoție azi când n'am auzit în zădar?... Dar îmi dau dreptate, într'un fel, și pentru cele scrise ieri: eu nu-ți pot pretinde să-mi răspunzi, - asta în primul rând, - iar în al doilea, vreau să știu dacă scrisorile mele nu te supără. Și, dacă ar fi și un al treilea rând aș adăuga că n'aș vrea să mă văd vorbind singur, c'ar fi caraghios. Măcar să-mi con-firmi primirea lor. Așa că, din când în când, tot mai aștept câte un rând dela tine, pen-tru care mă voiu neliniști de va sosi prea rar. Și totuși nu mă supăr că nu-mi scrii des...

S.

Mulțumesc tare mult pentru invitație și program. Trebuie să fi fost ceva foarte frumos. Am un examen peste vreo două ore și de-asta nu-mi îngădui să închid ochii ca să reconstituiesc acele scene minunate. Voiu înaintea vestea Printului, dacă-l voiu mai întâlni, căci de la apariția din oglindă nu mai știu nimic de el. Și, drept să-ți spun, am fost foarte fericit.

Cu părintele Moxalie am ajuns la împăcare: el cu-ale lui, eu cu-ale mele. Ce mai atâta!... Am dat examenul scriind în teză despre „Izvorele cronicii lui Miron Costin". Să nu mint, subiectul cerea amănunte și eu nu le aveam pe toate la mine; lăsasem multe în curs. Ca să completez teza, am început să descânt. În limbaj școlăresc, lucrul acesta se pomenește în legătură cu liniuța, obrazul și barba, fără săpun. Nu cred, totuși, să iasă ceva rău. Să văd ce-oiu face azi la literatura modernă. Materia din care dau examen este: „I. L. Caragiale" și „Metoda de-a analiza o operă literară". Trebuie să descânt ceva și-n partea

asta. În am observat că la facultatea noastră asta se cere: să citești cât se poate de mult și să spui după asta ceea ce crezi tu. Cu cât ești mai original și mai îndrăznet, cu atâta e mai bine. Așa că descântecul e un lucru cum nu se poate mai folositor...

Plicul acesta are să-ți ajungă în mâini când vor fi zilele cele mai calde din anul acesta și, poate, în cele mai călduroase zile ale vieții tale de până acum. Deci să te mai țin și eu în soare cu aceste cuvinte, fraze, rânduri și pagini? Dar, mai la urmă, decât să nu te țin? Nu vei sta toată vara la umbră? Și n'are să-ți ajungă nemurită și umbra? Să vezi mai spre toamnă cum au să te furnice nelinistile de prea mult stat pe loc. Așa că îndură acuma, cât se poate, mai multă arșiță. Bacalaureatul vine și trece. Trece mai repede pentru că-i ajuți și tu. Îi ajuți cam mult, te obosești și numai ce vezi că a trecut,...adică l-ai trecut!... Scrisorile mele sosesc și nu trec; ele rămân. Vezi? Fiecare cu soarta lui:

S.

bacalaureatul - trece,
tu - treci bacalaureatul,
scrisorile mele - rămân;
eu - dar eu cum rămân?

A propos de examenul de - acuș și de cursul despre I. L. Caragiale: cetățeanul turmentat face o întrebare la fel cu a mea: „Dar eu cu cine votez?"...

Da: eu cum rămân?

Am aflat: rămân aici pe scaun până la ora cinci și jumătate, când mă scol și mă îndrept spre facultate unde, la ora șase, voiu avea de furcă, într-un fel ce se va stabili acolo, cu acel ce a fost I. L. Caragiale. Iar după asta se va mai vedea ce va fi...

Succes la o teză
succes la cealaltă teză
și, dacă se dă și a treia teză, succes
și la aceasta,
precum succes la întregul examen oral
îți dorește din tot sufletul
Lucă